สภาพและปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาลจังหวัดอุบลราชธานี
The State and Problems of Administration of Ubonratchathani Provincial Municipality Child-Center Development

อังคณา จันทร์หนองหว้า[1]
ดร.เกริกไกร แก้วล้วน[2]

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาล จังหวัดอุบลราชธานี เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และเพื่อศึกษาข้อเสนอแนะและแนวทางการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาลจังหวัดอุบลราชธานี ตามความคิดเห็นของนายกเทศมนตรี ปลัดเทศบาล หัวหน้ากองการศึกษา นักวิชาการศึกษาและผู้ดูแลเด็ก จำแนกตามตำแหน่งและขนาดของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นายกเทศมนตรี ปลัดเทศบาล หัวหน้ากองการศึกษา นักวิชาการศึกษา ผู้ดูแลเด็ก และผู้ปกครองเด็กเล็ก รวม 248 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .82 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่า F เมื่อพบความแตกต่าง ทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe´ และการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพ และปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาลในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาล จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมและรายด้าน มีการปฏิบัติในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับดังนี้ ด้านงานธุรการ การเงินและพัสดุ ด้านงานอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ด้านงานการมีส่วนร่วมและสนับสนุนจากชุมชน ด้านงานบุคลากรและการบริหารจัดการ และด้านงานวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร

2. ผลการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาต่อสภาพและปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาล จังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามตำแหน่ง พบว่าโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านงานวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตรและงานการมีส่วนร่วมและ

[1]นักศึกษาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
[2]ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

สนับสนุนจากชุมชน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.50

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาต่อสภาพปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาล จังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามขนาดศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก พบว่า โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านงานอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม และงานธุรการ การเงินและพัสดุ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ด้านงานบุคลากรและการบริหารจัดการจำนวนผู้ดูแลเด็กไม่เหมาะสมกับจำนวนเด็ก ทำให้การอบรมเลี้ยงดูและการจัดประสบการณ์เด็กได้ไม่ทั่วถึง บุคลากรในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีจำนวนน้อย มีภาระงานที่ต้องรับผิดชอบมากเกินไป ด้านงานอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม การจัดสรรงบประมาณไม่เพียงพอในการบริหารจัดการด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ด้านงานวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร ครูผู้ดูแลเด็กยังไม่เห็นความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านงานการมีส่วนร่วมและสนับสนุนจากชุมชน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขาดการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กให้กับผู้ปกครอง เพราะการเลี้ยงดูของผู้ปกครองเป็นอุปสรรคต่อพัฒนาการของเด็ก

5. ข้อเสนอแนะและแนวทางในการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาล จังหวัดอุบลราชธานี ด้านงานบุคลากร และการบริหารจัดการ ควรรับผู้ดูแลเด็กเพิ่มให้เพียงพอต่อสัดส่วนเด็ก ด้านงานอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอในการบริหารจัดการด้านงานอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ด้านงานวิชาการและหลักสูตร ควรส่งเสริมการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านงานการมีส่วนร่วมและสนับสนุนจากชุมชน ควรจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงดูบุตร และพัฒนาการเด็กแก่ผู้ปกครองเด็กเล็กอย่างน้อยปีละครั้ง เพื่อกระตุ้น ส่งเสริม ให้ชุมชนมีส่วนร่วม

คำสำคัญ : สภาพและปัญหา, การพัฒนา

Abstract

The objectives of this study were to investigate the state and problems of administering Ubonratchathani provincial municipality child-center development, to compare the state of child-center administration development, and to gather the suggestions and ways of administering Ubonratchathani provincial municipality child-center development as perceived by mayors, chiefs of municipal clerk educators, and childcare takers. A total of 248 subjects including mayors, chiefs of municipal clerk educators, childcare takers, and parents selected on the basis of their positions and size of the centers were employed as the sample of the study. A 5-point rating scale survey questionnaire yielding the overall reliability coefficient of.82 was used in data collection. The statistics including percentage, mean, standard deviation, F-test, and Scheffe's test were used in data analysis.

The research findings were as follows:

1. The overall and individual aspects of the state of administration of Ubonratchathani provincial municipality child-center development was found to be performed at a high level. A high level of performance included finance and material aspect, building and environments aspect, community participation and cooperation aspect, personnel and administrative aspect, and academic and curricular activity aspect was respectively found for the individual aspects.

2. In comparison of the opinions of the subjects toward the state and problems of administration of Ubonratchathani provincial municipality child-center development, an insignificant difference among the overall and individual variables studied except two variables namely the academic and curricular activity aspect and community participation and cooperation aspect which were found to be different at level .05 of significance was derived.

3. The opinions of the subjects toward the state and problems of administration of Ubonratchathani provincial municipality child-center development as classified by size of the centers indicated an insignificant difference among the overall and individual variables examined except three variables that is building and environment aspect, personnel and administrative aspect, and finance and material aspect which were found to be different at level .05 of significance.

4. Several problems in administering child –center development were found. Insufficiency of childcare takers and staffers compared to the amount of children affecting the effectiveness of child nurture and experience provision and over-work-load of the personnel were found in the personnel and administrative aspect. For the building and environment aspect was problematic in insufficiency of budget and buildings for children. Lack of enthusiasm in classroom research was a vital problem in the academic and curricular activity aspect. Lack of promoting the knowledge and understanding of nurturing children to parents was the main problem of community participation and cooperation aspect.

5. The suggestions and ways of administering the development of child-center were found to be in accord with the views on the problems in administering child –center development. Provision of enough personnel as well as sufficient budget for building construction and environment management were gained for the solution to the personnel and administrative aspect and the building and environment aspect. Promotion of

classroom research and training of parents on how to nurture their children for at least once in a year were obtained for the academic and curricular activity aspect and the community participation and cooperation aspect.

Key Word: The State and Problems, Development

บทนำ

การศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญของสังคมในการพัฒนาเศรษฐกิจการเมือง การปกครองและสังคม ระบบการศึกษาต้องมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับระบบอื่น ๆ การพัฒนาคนให้มีคุณภาพต้องเริ่มส่งเสริมพัฒนาการตั้งแต่ปฐมวัยซึ่งเป็นการกระตุ้นทางหู ตา จมูกและกายให้ได้ยิน ได้สัมผัสและได้เรียนรู้โดยการเล่นตั้งแต่เด็กปฐมวัยโดยเฉพาะการได้รับความรักจากพ่อแม่จะช่วยให้ใยประสาทในเซลล์สมองขยายงอกงาม ทำให้เด็กสามารถเรียนรู้ได้ง่าย มีชีวิตชีวา รู้เหตุผล อันเป็นพื้นฐานการพัฒนาเด็กให้สมบูรณ์มากที่สุด เด็กจะเรียนรู้ทุกอย่างที่ในวัยเด็กที่ยังเล็กอยู่ แต่ถ้าหากเด็กไม่ได้รับการเอาใจใส่เมื่อพ้นวัยนี้ไปเด็กจะได้เรียนรู้สิ่งใดด้วยความยากลำบากในบางอย่างก็ไม่สามารถเรียนรู้ได้อีกเลย (เยาวพา เตชะคุปต์ 2542 : 15)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นับเป็นองค์กรที่มีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษามาตั้งแต่ในอดีตและยังมีบทบาทมากยิ่งขึ้นในปัจจุบันและอนาคต อันเนื่องมาจากนโยบายการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้กำหนดไว้ในกฎหมายเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของรัฐจำนวน 4 ฉบับ ได้แก่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550มาตรา 80 (4) กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการศึกษาโดยการส่งเสริมและสนับสนุนการกระจายอำนาจพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 42 และมาตรา 41 ได้บัญญัติเกี่ยวกับการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษาในระดับใดระดับหนึ่งหรือทุกระดับตามความพร้อม ความเหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่น พระราชบัญญัติกำหนดแผน และขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 17 และมาตรา 16 ได้บัญญัติอำนาจและหน้าที่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกประเภทรับผิดชอบการจัดการสาธารณะให้แก่ประชาชนในพื้นที่ ซึ่งรวมถึงการจัดการศึกษาเข้าไว้ด้วย พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2469 ร่วมแก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 12 พ.ศ. 2546 มาตรา 50 (6) ได้บัญญัติอำนาจและหน้าที่ให้เทศบาลมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาล ให้ราษฎรได้รับการฝึกอบรม

ปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้จัดตั้ง และดำเนินการงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กพร้อมทั้งถ่ายโอนศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ซึ่งเดิมอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของส่วนราชการต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นกรมการศาสนา และกรมการพัฒนาชุมชน โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่รับผิดชอบในการส่งเสริมและพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในทุกๆ ด้าน เพื่อให้เด็กได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพและได้มาตรฐานการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จึงกำหนดแนวทางการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้ครอบคลุมลักษณะงาน 5 งาน ประกอบด้วย

1. งานบุคลากรและการบริหารจัดการ 2. งานอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม 3. งานวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร 4. งานการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากชุมชน 5. งานธุรการการเงินและพัสดุ (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น 2550 : 11)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนอกจากจะมีบทบาทในการจัดการศึกษาดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังมีบทบาทในกรณีมีส่วนร่วมส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาของรัฐในด้านต่างๆ เช่น ด้านงบประมาณและทรัพย์สิน ด้านวิชาการ เช่น การพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน การระดมผู้รู้ในชุมชนให้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังมีส่วนร่วมเป็นกรรมการสถานศึกษา กรรมการเขตพื้นที่การศึกษา กรรมการที่ปรึกษาหรือกรรมการอื่นๆ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นจำนวนไม่น้อยที่สามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและวิถีชีวิตของชุมชนท้องถิ่น จนเป็นที่ยอมรับของผู้ปกครองและชุมชน ซึ่งปัจจัยความสำเร็จที่สำคัญคือผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้มีวิสัยทัศน์และเห็นความสำคัญของการศึกษา มีการบริหารงานอย่างต่อเนื่อง และมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางการศึกษา อย่างไรก็ตามก็ยังพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนหนึ่งยังมีปัญหาการบริหารจัดการศึกษา เช่น ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขาดความรู้ความเข้าใจด้านการศึกษา ไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา บุคลากรด้านการศึกษาไม่เพียงพอ ขาดการนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผลการศึกษา ขาดความชัดเจนในเรื่องความก้าวหน้าทางวิชาชีพของบุคลากรในสำนักงาน/กองการศึกษาและขาดความคล่องตัวในการบริหารงบประมาณ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีปัญหาในการถ่ายโอนสถานศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องความล่าช้าในการถ่ายโอนอันเนื่องมาจากมีขั้นตอนมากและซับซ้อน แนวนโยบายการถ่ายโอนไม่ชัดเจน ขาดการเตรียมความพร้อมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขาดการประชาสัมพันธ์หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อม บุคลากรทางการศึกษา กรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองและประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการถ่ายโอน รวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนหนึ่งยังขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ด้านการศึกษาผู้บริหาร สมาชิกสภาท้องถิ่นและบุคลากรท้องถิ่น ส่วนหนึ่งยังไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาและไม่เข้าใจในบทบาทหน้าที่ด้านการศึกษา และมักจะขาดความต่อเนื่องของนโยบายการศึกษา เมื่อมีการเปลี่ยนผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนหนึ่งที่รับถ่ายโอนสถานศึกษายังขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ด้านการศึกษา เนื่องจากอยู่ในช่วงเริ่มแรกของการถ่ายโอน ขาดแคลนศึกษานิเทศก์ และขาดการนิเทศอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้สถานศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังมีคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาไม่ทัดเทียมกัน เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีศักยภาพและความพร้อมแตกต่างกัน ซึ่งส่วนใหญ่ยังมีทรัพยากรจำกัดกฎหมาย กฎ ระเบียบที่เป็นอุปสรรค ซึ่งทำให้การบริหารจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขาดความคล่องตัว การแทรกแซงการศึกษาโดยการเมือง ไม่ว่าจะเป็นการบริหารหรือระบบจัดซื้อ จัดจ้าง และการหาประโยชน์จากการศึกษา ประชาชนส่วนใหญ่ขาดความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ด้านการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและบทบาทของประชาชนต่อการจัดการศึกษา สำนักงาน

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายังไม่สามารถมีบทบาทเท่าที่ควรในการประสานส่งเสริม การจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา 2551 : 23-26)

จากการสำรวจสถานการณ์พัฒนาศูนย์เด็กเล็กในประเทศไทย ของสำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ปี 2552 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่อยู่ในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย (อปท.) จำนวน 17,821 แห่ง พบว่า มีศูนย์เด็กเล็กร้อยละ 40 มีของเล่นไม่เพียงพอกับจำนวนเด็ก ร้อยละ 37 ของเล่นที่มีอยู่มีสภาพชำรุดรอการซ่อมแซม ร้อยละ 24 ห้องน้ำมีสภาพชำรุด ขณะที่ร้อยละ 3.8 มีปัญหาที่ไม่สามารถจัดหาที่นอนให้เด็กนอนได้ สำหรับปัญหาที่พบบ่อยที่สุดในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก คือ การพลัดตกหกล้ม คิดเป็นร้อยละ 37.5 อุบัติเหตุจากเครื่องเล่นสนาม คิดเป็นร้อยละ 28.6 ส่วนด้านสุขภาพและพัฒนาการ มีเด็กฟันผุ สูงสุด ร้อยละ 92 ไม่จัดกิจกรรมแปรงฟันหลังอาหารกลางวัน ร้อยละ 2.4 มีหนังสือนิทานไม่เพียงพอ ร้อยละ 60 จัดกิจกรรมเล่านิทานให้เด็กฟังทุกวัน ร้อยละ 35.6 ในด้านผู้ดูแลเด็กพบว่า ขาดขวัญและกำลังใจในการทำงานร้อยละ 51 ขาดความรู้และทักษะในการเลี้ยงดูเด็ก (ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์ 2553 : 1)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวในฐานะที่ผู้วิจัยทำงานเกี่ยวข้องกับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดเทศบาลจังหวัดอุบลราชธานีตามความคิดเห็นของบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย นายกเทศมนตรี ปลัดเทศบาล หัวหน้ากองการศึกษา นักวิชาการศึกษา ผู้ดูแลเด็กและผู้ปกครองเด็กเล็ก ว่าในการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กว่ามีความเหมาะสมเพียงใด มีปัญหาอุปสรรคและข้อบกพร่อง ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาในการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จังหวัดอุบลราชธานีอย่างไร ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนเพื่อปรับปรุงพัฒนาการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยที่เหมาะสม ให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานและตอบสนองความต้องการของสังคมและชุมชนอย่างแท้จริงต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาล จังหวัดอุบลราชธานี

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาต่อสภาพและปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาล จังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามตำแหน่งและขนาดของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะและแนวทางในการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาล จังหวัดอุบลราชธานี

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ จะทำให้ทราบถึงสภาพและปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาล จังหวัดอุบลราชธานี งานบุคลากรและการบริหารจัดการ งานอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม งานวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร งานการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากชุมชนและงานธุรการ การเงินและพัสดุ ตามความคิดเห็นของนายกเทศมนตรี ปลัดเทศบาล หัวหน้า

กองการศึกษา นักวิชาการศึกษา ผู้ดูแลเด็กและผู้ปกครองเด็กเล็กอย่างชัดเจน สามารถนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานและข้อเสนอแนะสำหรับเทศบาลใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาและแก้ไขปัญหาการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน และตอบสนองความต้องการของสังคมและชุมชนอย่างแท้จริง

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของเทศบาลจังหวัดอุบลราชธานี ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาล จำนวน 104 แห่ง ประชากรในการวิจัยทั้งหมด 679 คน ได้แก่ นายกเทศมนตรี ปลัดเทศบาล หัวหน้ากองการศึกษา นักวิชาการศึกษา ผู้ดูแลเด็ก และผู้ปกครองเด็กเล็ก

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น โดยใช้ขนาดของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นชั้นและใช้ตารางสัดส่วนของ Krejcie and Morgan (1970 : 608) อ้างถึงใน ธีรวุฒิ เอกะกุล (2550 : 143-144) ได้กลุ่มตัวอย่าง 94 แห่ง จำแนกเป็นขนาดเล็ก 44 แห่ง ขนาดกลาง 36 แห่ง ขนาดใหญ่ 14 แห่ง ผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด 248 คน ได้แก่ นายกเทศมนตรี ปลัดเทศบาล หัวหน้ากองการศึกษา นักวิชาการศึกษา ผู้ดูแลเด็กและผู้ปกครองเด็กเล็ก

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดเทศบาล จังหวัดอุบลราชธานี แบ่งเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาลจังหวัดอุบลราชธานี ตามกรอบการดำเนินงาน 50 ข้อ จำแนก 5 ด้าน ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และตอนที่ 3 แบบสอบถามแบบปลายเปิดที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค ข้อบกพร่อง ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาล จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 82 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.82

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบ ได้แก่ การทดสอบค่า F การทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe´และการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ สภาพและปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดเทศบาลในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาล จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมและรายด้าน มีการปฏิบัติในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับดังนี้ ด้านงานธุรการการเงินและพัสดุ ด้านงานอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ด้านงานการมีส่วนร่วมและสนับสนุนจากชุมชน ด้านงานบุคลากรและการบริหารจัดการ และด้านงานวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร โดยมีสาระสำคัญแต่ละงานดังนี้

1.1 ด้านงานธุรการ การเงินและพัสดุ มีระดับการปฏิบัติมากเป็นลำดับแรก คือมีการดำเนินงานตามแผนงานอย่างถูกต้อง และระดับการปฏิบัติมากเป็นลำดับสุดท้ายคือดำเนินการ

เกี่ยวกับเอกสารหลักฐานการเงินถูกต้องตามระเบียบทางราชการกำหนด

1.2 ด้านงานอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม มีระดับการปฏิบัติมากเป็นลำดับแรก คือมีห้องเรียน มีแสงสว่างเพียงพอและอากาศถ่ายเทได้สะดวก และระดับการปฏิบัติมากเป็นลำดับสุดท้าย คือสถานที่ตั้งของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตั้งอยู่ในพื้นที่ที่เหมาะสมและไม่เป็นพื้นที่เสี่ยงอันตราย

1.3 ด้านงานการมีส่วนร่วมและสนับสนุนจากชุมชน มีระดับการปฏิบัติมากเป็นลำดับแรก คือเปิดโอกาสให้ผู้บริหาร ผู้ดูแลเด็กและผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อแสดงความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และระดับการปฏิบัติมากเป็นลำดับสุดท้าย คือผู้ปกครองเด็กเล็กและชุมชน มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้เป็นวิทยากรพิเศษ (ปราชญ์ชาวบ้าน)

1.4 ด้านงานบุคลากรและการบริหารจัดการ มีระดับการปฏิบัติมากเป็นลำดับแรก คือมีการแต่งตั้งบุคลากรของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเหมาะสมกับตำแหน่งงานที่รับผิดชอบ และระดับการปฏิบัติมากเป็นลำดับสุดท้าย คือได้พัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาจนได้รับการรับรองจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา

1.5 ด้านงานวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร มีระดับการปฏิบัติมากเป็นลำดับแรก คือมีการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสมต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และระดับการปฏิบัติมากเป็นลำดับสุดท้าย คือมีการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาต่อสภาพและปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาล จังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามตำแหน่งและขนาดของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยมีสาระสำคัญดังนี้

2.1 ผลการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาต่อสภาพและปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาล จังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามตำแหน่ง พบว่าโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านงานวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตรและงานการมีส่วนร่วมและสนับสนุนจากชุมชน แตกต่างกัน

2.2 ผลการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาต่อสภาพและปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาล จังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามขนาดศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก พบว่า โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านงานอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม และงานธุรการ การเงินและพัสดุ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2.1 สภาพการบริหารงานด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม พบว่า ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขนาดใหญ่และขนาดกลาง มีความคิดเห็นแตกต่างกับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขนาดเล็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขนาดกลางกับขนาดใหญ่มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

2.2.2 สภาพการบริหารงานด้านงานธุรการ การเงิน และพัสดุ พบว่า ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็กมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3. ผลการศึกษาข้อเสนอแนะและแนวทางการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดเทศบาล จังหวัดอุบลราชธานี

3.1 ปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ด้านงานบุคลากรและการบริหารจัดการจำนวนผู้ดูแลเด็กไม่เหมาะสมกับจำนวนเด็ก ทำให้การอบรมเลี้ยงดูและการจัดประสบการณ์เด็กได้ไม่ทั่วถึง บุคลากรในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีจำนวนน้อย มีภาระงานที่ต้องรับผิดชอบมากเกินไป ด้านงานอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม การจัดสรรงบประมาณไม่เพียงพอในการบริหารจัดการด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ด้านงานวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร ครูผู้ดูแลเด็กยังไม่เห็นความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านงานการมีส่วนร่วมและสนับสนุนจากชุมชน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขาดการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กให้กับผู้ปกครอง เพราะการเลี้ยงดูของผู้ปกครองเป็นอุปสรรคต่อพัฒนาการของเด็ก

3.2 ข้อเสนอแนะและแนวทางในการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาล จังหวัดอุบลราชธานี ด้านงานบุคลากร และการบริหารจัดการ ควรรับผู้ดูแลเด็กเพิ่มให้เพียงพอต่อสัดส่วนเด็ก ด้านงานอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอในการบริหารจัดการด้านงานอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ด้านงานวิชาการและหลักสูตร ควรส่งเสริมการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านงานการมีส่วนร่วมและสนับสนุนจากชุมชน ควรจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงดูบุตร และพัฒนาการเด็กแก่ผู้ปกครองเด็กเล็กอย่างน้อยปีละครั้ง เพื่อกระตุ้น ส่งเสริม ให้ชุมชนมีส่วนร่วม

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาวิจัย เรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดเทศบาล จังหวัดอุบลราชธานี มีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

1. สภาพและปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาล จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมมีการปฏิบัติในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาล จังหวัดอุบลราชธานี มีการปฏิบัติงาน 5 งาน อยู่แล้ว จึงทำให้สภาพและปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดเทศบาล อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของยุทธนา มิ่งเมือง (2549 : 48-49) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลเมืองคูคต ปทุมธานี พบว่า การบริหารจัดการศูนย์เด็กเล็ก เทศบาลเมืองคูคต ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนายกเทศมนตรี ปลัดเทศบาล หัวหน้ากองการศึกษา นักวิชาการศึกษา ผู้ดูแลเด็กและผู้ปกครองเด็กเล็ก ต่างมีความตระหนักในการมีส่วนร่วมในการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาลจังหวัดอุบลราชธานี กำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์และทิศทางการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอย่างยั่งยืน โดยการสนับสนุนงบประมาณด้านบุคลากร สื่อ หนังสือ วัสดุอุปกรณ์ วัสดุครุภัณฑ์ การพัฒนาบุคลากร และการบริหารจัดการ เพื่อให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้รับการพัฒนาศักยภาพ การพัฒนาเด็กปฐมวัยทั้งคุณภาพผู้ดูแลเด็ก สภาพแวดล้อม วิชาการและกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักการพัฒนาเด็กปฐมวัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภูวดล ภูอาภรณ์ (2552 : 97-102) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมและรายด้านทุกด้าน อยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา

ต่อสภาพและปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาล จังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามตำแหน่ง พบว่า โดยการศึกษาต่อสภาพและปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาล จังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามตำแหน่ง พบว่าโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ซึ่งเกี่ยวข้องกับการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโดยตรง สำหรับการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กนั้นเป็นภารกิจของเทศบาลและคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่จะต้องร่วมมือกันดำเนินการให้เป็นตามวัตถุประสงค์ ครอบคลุมถึงการปฏิบัติงานตามภารกิจทั้ง 5 งาน คือ งานบุคลากรและการบริหารจัดการ งานอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม งานวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร งานการมีส่วนร่วมและสนับสนุนจากชุมชน และงานธุรการ การเงินและพัสดุ ซึ่งตามแนวทางที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2547 การจัดการศึกษาคือ การจัดให้มีการศึกษาตลอดชีวิตและสร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ การศึกษาสร้างคุณภาพชีวิตและสังคมบูรณาการอย่างสมดุลระหว่างปัญญาธรรม คุณธรรม และวัฒนธรรม เป็นการศึกษาตลอดชีวิตเพื่อคนไทยทั้งปวงมุ่งสร้างพื้นฐานที่ดีในวัยเด็ก ปลูกฝังความเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมตั้งแต่วัยการศึกษาขั้นพื้นฐานและพัฒนาความรู้ความสามารถเพื่อการทำงานที่มีคุณภาพ โดยให้สังคมทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาได้ตรงความต้องการของผู้เรียน และสามารถตรวจสอบได้อย่างมั่นใจว่าการศึกษาเป็นกระบวนการของการพัฒนาชีวิตและสังคมเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนสามารถพึ่งตนเองและพึ่งกันเองได้และสามารถแข่งขันได้ในระดับชาติ ซึ่งเป้าหมายของการจัดการศึกษาอยู่ที่การพัฒนาคนไทยทุกคนให้เป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข โดยมีการพัฒนาที่เหมาะสมกับช่วง พัฒนาคนตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ตรงตามความต้องการทั้งในด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้และทักษะคุณธรรมและจิตสำนึกที่พึงประสงค์ และอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข จึงทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุดารัตน์ อึ้งสกุล (2551 : 152-154) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จังหวัดสกลนคร พบว่า คณะกรรมการพัฒนาเด็กและผู้ดูแลเด็ก มีความคิดเห็นต่อสภาพการจัดการศึกษาปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในจังหวัดสกลนครโดยรวมไม่แตกต่างกัน คณะกรรมการพัฒนาเด็กและผู้ดูแลเด็กมีความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดการศึกษาปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในจังหวัดสกลนคร โดยรวมไม่แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของยศกมล เรืองสง่า (2551 : 163) ได้ศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการจัดการศึกษาของศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด จังหวัดนครพนม พบว่า ความคิดเห็นของประธานกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เลขานุการคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ผู้ดูแลเด็ก โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. ผลการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาต่อสภาพและปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาล จังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามขนาดศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก พบว่า โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจาก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีโครงสร้างการบริหารงานที่เหมือนกัน

ใช้ระเบียบการปฏิบัติราชการเดียวกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของสมบัติ สิงห์คำ (2550 : 101-102) ได้ศึกษาปัญหาการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี จำแนกตามตำแหน่ง วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดโรงเรียน พบว่า ผู้บริหารกับครูผู้สอนระดับปฐมวัยที่มีตำแหน่ง วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานและขนาดของโรงเรียน มีการรับรู้เกี่ยวกับปัญหาการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรีไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของอำพร พันธ์งาม (2553 : 73-71) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลที่มีขนาดเล็กและขนาดกลาง มีสภาพการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ด้านงานบุคลากรและการบริหารจัดการ ควรรับผู้ดูแลเด็กเพิ่มให้เพียงพอต่อสัดส่วนเด็ก

2. ด้านงานอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอในการบริหารจัดการด้านงานอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม

3. ด้านงานวิชาการและหลักสูตร ควรส่งเสริมการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน

4. ด้านงานการมีส่วนร่วมและสนับสนุนจากชุมชน ควรจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงดูบุตร และพัฒนาการเด็กแก่ผู้ปกครองเด็กเล็กอย่างน้อยปีละครั้ง เพื่อกระตุ้น ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการวิจัยในชั้นเรียนการประกันคุณภาพการศึกษา ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาล

2. ควรมีการศึกษาการจัดสวัสดิการและขวัญกำลังใจให้กับบุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาล

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์ของบุคคลและหน่วยงานหลายแห่ง ซึ่งไม่สามารถนำมากล่าวในที่นี้ได้ทั้งหมด ผู้ที่มีพระคุณท่านแรกที่ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างยิ่ง คือ อาจารย์ ดร.เกริกไกร แก้วล้วน ซึ่งได้ให้คำแนะนำตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อให้วิทยานิพนธ์สมบูรณ์ที่สุด พร้อมชี้แนวทางการวิจัยมาตลอด

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านนายกเทศมนตรี ปลัดเทศบาล หัวหน้ากองการศึกษา นักวิชาการศึกษา ผู้ดูแลเด็ก ผู้ปกครองเด็กเล็กทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการทำวิจัยในครั้งนี้ และขอขอบพระคุณเทศบาลตำบลคำขวางที่ได้สนับสนุนทุนการศึกษาในครั้งนี้ และขอขอบพระคุณผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานทุกคนที่ให้การสนับสนุนและให้กำลังใจตลอดมา

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคุณพ่อบรรจง คุณแม่บัวพันธ์ เหลาทอง นายกฤษฎา จันทร์หนองหว้า เด็กชายรัชตะ จันทร์หนองหว้า และเด็กชายศุภพิชญ์ จันทร์หนองหว้า ที่เป็นกำลังใจอันสำคัญยิ่งในการศึกษาและการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ จนประสบผลสำเร็จ

เอกสารอ้างอิง

ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์. “เด็กแรกเกิดถึง 6 ขวบ สมองมีการเรียนรู้มากที่สุด อย่าปล่อยให้...,” **สายแล้ว สายเลย**. กรุงเทพฯ : ประชาชาติธุรกิจ, 2553.

ภูวดล ภูอาภรณ์. **ปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์**. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2552.

ยศกมล เรืองสง่า. **สภาพและปัญหาและแนวทางพัฒนาการจัดการศึกษาของศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด จังหวัดนครพนม**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2551.

ยุทธนา มิ่งเมือง. **การบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลเมืองคูคต จังหวัดปทุมธานี**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2549.

เยาวพา เตชะคุปต์. **การบริหารและการนิเทศการศึกษาปฐมวัย**. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ., 2542.

เลขาธิการสภาการศึกษา, สำนักงาน. **นโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาเด็กปฐมวัย (0-5ปี) ระยะยาว พ.ศ.2550–2559**. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด วี.ที.ซี. คอมมิวนิเคชั่น, 2550.

_____. **วารสารการศึกษาไทย**. (พฤศจิกายน 2551) : 23–26.

สมบัติ สิงห์คำ. **ปัญหาการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี, 2550.

สุดารัตน์ อึ้งสกุล. **สภาพและปัญหาการจัดการศึกษาปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจังหวัดสกลนคร**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2551.

อำพร พันธ์งาม. **สภาพและปัญหาการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดอุบลราชธานี**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2553.